

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
& ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Β')

ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ:

30 / 05 / 2016

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

Αφού διώχθηκε από τους δολοφόνους του Καλιγούλα, είχε αποσυρθεί σε μια θερινή κατοικία, που ονομάζεται Ερμαίο· λίγο αργότερα, επειδή τρομοκρατήθηκε από τα νέα της σφαγής, σύρθηκε προς το πιο κοντινό λιακωτό και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρέμονταν στην πόρτα.

Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στο Βουλευτήριο ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και ενώ το έδειχνε στους Συγκλητικούς είπε: «Σας ρωτώ πότε νομίζετε ότι αυτό το σύκο κόπηκε από το δέντρο». Όταν όλοι είπαν ότι ήταν φρέσκο, είπε «Και όμως μάθετε ότι κόπηκε στην Καρχηδόνα πριν από τρεις μέρες».

Ο Καίσαρας, αφού άκουσε το χαιρετισμό, είπε: «Στο σπίτι ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε το κοράκι θυμήθηκε τα λόγια του αφεντικού του: «Κρίμα στον κόπο μου!». Σε αυτά τα λόγια ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί τόσο, όσο κανένα δεν είχε αγοράσει μέχρι τότε.

B1α. insidiatore

qua

caedium / (caedum)

mihi

quoddam

praecocia

patrum

haec

tui

nullius

B1β. propiorem

Επίρρημα

Θετικός: prope

Συγκριτικός: propius

Υπερθετικός: proxime

satis: satius

B2α. excludunt

recedamus

exterruisti

proreptum

abderetis

afferre / adferre

ostenturus / ostensurus

decerpi

dic

veniendo

B2β. Ενεστώτας: perdas

Παρατατικός: perderes

Μέλλοντας: perditurus sis

Παρακείμενος: perdideris

Υπερσυντέλικος: perdidisses

Συντελεσμένος Μέλλοντας: -

Γ1α. Caligulae: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική αντικειμενική στο *insidiatoribus*

cui: δοτική προσωπική κτητική στο *est*

se: αντικείμενο στο *abdedit* (άμεση αυτοπάθεια)

die: απρόθετη αφαιρετική που δηλώνει χρόνο στο *attulit*

decerptam esse (το 1ο του κειμένου): αντικείμενο στο ρήμα *putetis*, ειδικό απαρέμφατο

ex arbore: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει προέλευση στο *decerptam esse*

recentem: κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο του *esse*, *ficum* (*eam*) μέσω του συνδετικού ρηματικού τύπου *esse*

salutationum: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική διααιρετική στο *satis*

corvo: δοτική προσωπική στην απρόσωπη έκφραση *venit in mentem*

quanti: γενική της αξίας στο *emerat*

Γ1β. A Catone allata est quodam die in curiam ficus praecox.

Γ1γ. στάση σε τόπο: in curia

απομάκρυνση από τόπο: ex / de / a curia

κίνηση σε τόπο: domum

απομάκρυνση από τόπο: domo

Γ1δ. Num ad haec verba Augustus risit?

Nonne ad haec verba Augustus risit?

Ad haec verba Augustus risitne?

Ad haec verba Augustus risit?

Γ2α. vela, quae praetenta erant

ficum, quae praecox erat

Γ2β. “cui nomen est Hermaeum”: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση προσδιοριστική στο *diaetam*.

“quanto hanc ficum decerptam esse putetis ex arbore”: δευτερεύουσα ουσιαστική πλάγια ερωτηματική πρόταση ως αντικείμενο στο *interrogo*.

“Cum omnes recentem esse dixissent”: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο *inquit*.

“quanti nullam adhuc emerat”: δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική πρόταση που δηλώνει το ποσό και λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης – με α' όρο την κύρια με ρήμα το *emit*.

Γ2γ. *exclusus*:

Postquam (Claudius) exclusus est (erat): Εκφέρεται με έγκλιση οριστική, γιατί δηλώνει μόνο το χρόνο και τίποτε άλλο, συγκεκριμένα χρόνου παρακειμένου ή υπερσυντελικού (*exclusus est / erat*), γιατί εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

exterritus:

cum (Claudius) exterritus esset

audita: επιρρηματική χρονική μετοχή με υποκείμενο το *salutatione*, (νόθη) αφαιρετική απόλυτη, εκφράζει το προτερόχρονο.

Cum Caesar salutationem audivisset.

